

စိုးစိုးစာပေ

ဘကြည့်နောက်

ပြုံးရွှင်သည်... နိတတ်သည်။

အပိုင်း (၁)

အလှကန့်လန့်ကာ

ဘဝကန့်လန့်ကာ ဖွင့်ကြပါစို့ရဲ့ ။

*

ကြွလာခဲ့ မိတ်သဟာဆွေ

ယနေ့ကြွလာခဲ့ မိတ်သဟာဆွေ

စိတ်အဆာပြေကြစေကြောင်း

ထိတ်ဝဠာဘွေ လက်ဆယ်ချောင်းအစုံနဲ့

ဆုမွန်ကောင်း ဆုမွန်ကောင်းတွေတောင်း တောင်းလိုက်ပါသဗျာ

အစစအဆင်ပြေပါစေဗျာ

ဘဝဘဝ အသင်္ချေတွေနဲ့

ဘဝင်ပြေအောင် တေးပဏာသလိုက်တယ်

အလှကန့်လန့်ကာ ဘဝကန့်လန့်ကာ

ဖွင့်ကြပါစို့ရဲ့ လေး ဖွင့်ကြပါစို့ရဲ့ လေး လေး။

*

နာမည်တူများ ရှိခဲ့ပါက ခွင့်လွှတ်ကြပါကုန်။

*

အို စာချစ်သူတို့ ၊

ဇာတ်စင်တစ်ခုကို အပိုင်းနှစ်ပိုင်းခွဲပြီး မြင်ကြည့်ပါ။

ဇာတ်စင်ရှေ့ မီးရောင်အောက်တွင် တော့ လွန်စွာရွှင်ပျ သော လူရွှင်တော်များ ရယ်စရာပြက်လုံးနှင့် ပရိတ်သတ်အား ရယ်ပွဲဖွဲ့နေလေပြီ။

သူတို့ ကို ကြည့်ရှုနေသော ပရိတ်သတ်များမှာ အပူပင်ကင်းမဲ့စွာ ရယ်မော်ပျော်ရွှင်နေရလေ၏။ လူရွှင်တော်၏ မျက်နှာ၊ လူရွှင်တော်၏ လေများက ရယ်စရာအတိ။ စိတ်ချမ်းမြေ့စရာအတိ။

ဇာတ်စင်၏ နောက် အမှောင်ထဲတွင် တော့၊

*

ဇာတ်စင်၏ နောက် အမှောင်ထောင့်တွင် တော့၊

လူရွှင်တော်၏ မိန်းမ၊ ယိမ်းသမခများ ဖြစ်လေရာ အရပ်လက်သည်နှင့် အသက်ကိုစတေး၍ ရင်သွေးကို မွေးနေရရှာသည် ။

ဇောချွေးများ ၊ လှိုက်တက်နေသော အပူလှိုင်းများ ၊ ဆူညံသော မီးစက်သံများ ။ ဘယ်လိုမှ သည်းမခံနိုင်သော နာကျင်ခြင်းများကြောင့် အားကိုးရလိုရငြား သံကုန်ခြစ်အော်လိုက်သည် ။

"ကိုပြုံးရွှင်ရေ"

*

"ကိုပြုံးရွှင်ရေ"

"ဗျ ဗျ"

"ခွန်းထောက်တော်ပဏာမကို စာသသွားတာဖြင့် ကိုပြီးရွှင်မှတ်ရဲ့ ဗျာ"

"မှန်ရဲ့ ကိုတိုင်းကျော်ရေ၊ ကိုသီဟိုရော ပါရဲ့ လားဗျာ"

"အခစားမပျက်ပါပဲ၊ ဪ ဟိုဖက်က ကိုပေါက်လုံး မှတ်တယ်"

"မှန်ရဲ့ ကိုသီဟိုရေ၊ ဇာတ်သဘက်တို့ ရဲ့ ထုံးစံအတိုင်း ပထမပိုင်း အပျိုတော်၊ စတိတ်ရှိုး၊ အော်ပရော၊ ပြဇာတ်ပြီးပြန်တော့ ဟော အခုတော့ အများ မျှော်လင့်စောင့်စားနေတဲ့ နှစ်ပါးမြိုင်အလှည့်ကျ လာပါပြီဗျား"

"အလှည့်ကျတော့လည်း တာဝန်ကျေအောင် ထမ်းဆောင်ရပြန်ပြီပေါ့"

အတွဲညီသော လူရွှင်တော်များကို ပရိသတ်များက မျှော်ငေးနေကြသည် ။

"ဪ တာဝန်ကျေတဲ့ နေရာမှာ ပြီးရွှင်မိန်းမ ဘယ်လောက်တာဝန် ကျေတယ်ဆိုတာ"

လူရွှင်တော်ပြီးရွှင်က ဝတ်ထားသော တိုက်ပုံကို ကော်လံထောင်ရင်း ပြောသည် ။ ပရိသတ်များက ပြီးရွှင်၏ ရုပ်ခံကိုကြည့်ပြီး ရယ်ချင်ချင်။

"ပြီးရွှင်မိန်းမတို့ များ တာဝန်ကျေပုံပြောရရင် သူမိန်းကက ဒီဇာတ်က ယိမ်းသမဗျ"

"ဪ ခင်မြရီလေးကို ပြောတာလား"

"အေး အဲဒီခင်မြရီလေး၊ သူက စင်ပေါ်မှာ ယိမ်းကတုန်းသာ ညကြေးက ဘာမှ မရတာ"

"ဆိုပါဦး"

"ယိမ်းကပြီးလို့ ပွဲဈေးထဲ တစ်ပတ်ပတ်လိုက်ရင် ငွေကလေး ငါး
ထောင်မျိုး ပါလာတာဗျ"

သီဟိုဠ် အပြော ပြီးချွင်၏ ရုပ်ခံကြောင့် ပရိတ်သတ်များ ဝါးခနဲ ပွဲ
ကျသွား၏။ ဒါကို ပြီးချွင်မှ ဆက်၍

"ဪ ဒါကတော့ကွာ ပွဲဈေးမှာ ရွှေဘောလုံး သွားကစားတာလေ၊
သူနိုင်လာလို့ ဖြစ်မှာ ပေါ့"

"မင်းကလည်း ရွှေဘောလုံး သွားကစားတယ်သာ ပြောတာ ဆံထုံး
တွေက ပြေလို့ "

ပရိတ်သတ်ရယ်သံ ကြားရပြန်သည် ။

"အိုကွာ ဒါကတော့ တိုးရ ကြိတ်ရတာကိုး၊ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်
တိုးမိကြိတ်မိတော့ ဆံထုံးက ပြေတော့တာပေါ့"

"ဆံထုံးပြေတာ ထားပါတော့၊ လိမ်းထားတဲ့ မိတ်ကပ်တွေလည်း ပျက်
လို့ "

ပရိတ်သတ်များ ဝါးခနဲ ပွဲကျသွားပြန်သည် ။

"အိုကွာ ဒါကတော့ လူကြား ထဲဆိုတာ ပူတယ်လေကွာ၊ ဒီတော့ မိတ်ကပ်တွေက
ကွက်ပြီး ပျက်ပျက် တော့တာပေါ့"

"မိတ်ကပ်ပျက်တာလည်း ထားပါတော့ ၊ဝတ်ထားတဲ့ အင်္ကျီတွေ၊ ထဘီတွေမှာ
ဖုန်တွေသဲတွေလည်း ပေလို့ "

ပရိတ်သတ်က ပွဲကျပြန်သည် ။ ပြီးချွင်မှာ ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့။ ရုပ်ခံဖြင့်သာ
လုပ်နေရသည် ။

ပြီးရွှင်က အခံရပ်ကောင်းသည် ။ နဂိုမျက်နှာကြီးက ပြီးရွှင်နေသည် မို့ ပရိတ်သတ်က သူခံရတိုင်း ပွဲကျ၏။ ပရိတ်သတ်ရယ်သံစဲမှ ပြီးရွှင်က၊

"အေး ငါ့မိန်းမ ခင်မြရီက ပွဲဈေးအမှောင်ထောင့် ကန်သင်းရိုးမှာ သွားအိပ်လာတာဟေ့၊ သွားအိပ်လာတာ၊ မှတ်ပြီလား၊ ဒါကြောင့် ပိုက်ဆံ ရလာတာ"

ရှေးသမားစဉ် ပြက်လုံးဟောင်းပင် ဖြစ်လင့်ကစား ပြက်လုံးက အခံ အအုပ်ကောင်း၍ ပတ်တုတ်မရအောင် ပွဲကျလေသည် ။

ဒါကို နံဘေးနားက လူရွှင်တော်တိုင်းကျော်က နင်းဝင်သေးသည် ။

"ကိုသီဟိုကလည်း ဗျာ၊ ကိုပြီးရွှင်ကို ပြောနေလိုက်တာ သုံးမရတဲ့ နွားကြီး ကျနေတာပဲ၊ အမှန်တော့ ဒီလို မဟုတ်ဘူး ဗျ၊ မှန်းစမ်း ကိုပြီးရွှင် ခင်ဗျားရဲ့ ပါးစပ် ဟစမ်း"

ပြီးရွှင် ပါးစပ်ဟသည် ။ ဒါကို တိုင်းကျော်က တစ်ဆင့်တက်၍ ၊

"ပြစမ်းပါဦး၊ ခင်ဗျားခြေထောက်"

"ဘာလို့ လဲကွ"

"ပြမယ့်သာ ပြစမ်းပါ"

ပြီးရွှင် ခြေထောက်မြှောက်ပြလိုက်သည် ။ ထိုတော့မှ တိုင်းကျော်က

၊

"ဟုတ်ပါ့ကွာ"

"ဘာတုန်းဟ"

သီဟိုကဝင်ထောက်သည် ။

"ဒီကောင်ကြီး ခွာနာလျှာနာဖြစ်နေတာ"

ပရိတ်သတ် သဘောပေါက်ပြီး ဝါးခနဲရယ်ပြန်သည် ။ ဒါကို တွဲဖက် လူ့ရွှင်တော် ပေါက်လုံးက ပြေး လာပြီး

"ဟာ မင်းပြောမှ ပိုဆိုးကုန်ပြီ၊ ကဲ ကဲ ကိုပြီးရွှင် ဟိုဖက်နည်းနည်း ရွှေ့"

"ဘာလုပ်ဖို့ တုန်းဟ"

"ခင်ဗျားပါထားတဲ့ နွားချေးလေး ကျုံးချင်လို့ "

ခံနေရသော ပြုံးရွှင်ကိုကြည့်၍ ပရိတ်သတ်များ အူလိုမ့်အောင် ရယ် နေရသည် ။

"ကဲ အစ်ကိုတို့ ရေ၊ ရယ်စရာမောစရာတွေချည်း ပြောလို့ မပြီးသေး ပါဘူး၊ ပရိသတ် မျှော်လင့်စောင့်စားနေတဲ့ ခေါင်းဆောင် မင်းသားချော လေး ပြည်သူချစ် မင်းနောင်နောင်ရဲ့ အလှည့်ကိုလည်း ပ ပရိသတ်က မျှော်လင့်စောင့်စားနေကြပါပြီ"

"ကဲ အဲဒီတော့ ပြည်သူချစ် မင်းနောင်နောင် အဆိုအကကို မြင်ရဖို့ ခေါ်ဗျာ ကိုပြီးရွှင်"

"စိန်မြရံခြယ် သွယ်တဲ့ ပုလဲ"

"ချိန်ဆရန်မလို ပရိတ်သတ်အသည်းပါဆိုတဲ့ "

"မင်းသားလေး ပြည်ချစ်မင်းနောင်နောင်ရေ"

"ပရိတ်သတ်များ စောင့်စားနေပြီမို့"

"ဘယ်လောက်တောက်ကြွားသလဲဆိုတာပြ"

ဆိုင်းသံနှင့်အတူ ပြည်ချစ်မင်းနောင်နောင်ဆိုသူ ကနွဲ့ကလျနှင့် ထွက်လာသည် ။

မနွဲ့နိုင်သူက လူရွှင်တော်ပြီးရွှင်။ ကမန်းကတန်းပင်
စင်အောက်ပြေးဆင်းပြီး ဇနီးသည် မီးဖွားရာ စောင်အစုတ်များ နှင့် ကာ
ရံထားသော အခန်းဆီ ပြေးသွားသည်။ ။

အခန့်သင့်ပင် မီးဖွားရခက်ခဲ၍ ရလိုရငြား အော်ဟစ်နေသော ဇနီး
သည် နှင့် အော်သံထပ် တူကျသွားသည်။ ။

"ကိုပြီးရွှင်ရေ"

"ဘာတုန်းဟ"

ပြီးရွှင်က အာလုပ်သံကြီးနဲ့ ပြန်ထူးသည်။ ။ ဒါကို နာကျင်လွန်း၍
ဒေါသထွက်နေသော ဇနီးက၊

"ဘယ်အလေလိုက်နေလဲ၊ ဘယ်မှာ သွားသေနေလဲ၊ ဒီမှာ မီးဖွားနေ
တာ မသိဘူးလား၊ အား ကျွတ် ကျွတ်"

"ဟယ် ဒီမိန်းမနှယ် ယဉ်ကျေးလိမ္မာသင်တန်းဆင်းများ လားကွယ့်၊
ဒီလောက်အပြောအဆို ယဉ်ကျေးနေတာ ၊ နှစ်ပါးထွက်လို့ နှစ်ပါးကနေ
ရတာပေါ့ဟ"

"မကနဲ့ ၊ ဒီမှာ အား ရှင်လုပ်ထားတဲ့ ကိစ္စ ရှင်လာရှင်း၊ အား"

ပြီးရွှင် မျက်ခုံးအစုံ မြင့်တက်သွား၏။

"ဟဲ့ ငါက ဘာလုပ်မိလို့ ဘာဝင်ရှင်းရမှာ တုန်း"

"အား ဘာအခုမှ မသိ မသိချင်ယောင်ဆောင်နေတာလဲ၊ အား ဒီမှာ
ကလေး ကလေး ဗိုက် ဗိုက် ရှင်လုပ်ထားတဲ့ ကိစ္စ၊ အား "

ပြီးရွှင် ထရံကွယ်မှ ခေါင်းကုတ်သည်။ ။

"နှစ်ဦး သဘောတူလေကွယ်၊ တကတည်း"

သူတို့ ပြောနေသည် ကို ကြားပြီး အရပ်လက်သည် မှာ ရယ်ရမလား၊
ငိုရမလားမသိ။

"ဘာ နှစ်ဦးသဘောတူလဲ ၊ ကျွန်မက မဆတ်ဆော့နဲ့ ဆိုတာကို ရှင်
က ဆတ်ဆော့ပြီး အား"

စကားပင် မဆုံးလိုက်၊

"အူဝဲ အူဝဲ ဘူဝဲ"

"ဟော"

အော်သံပင် မဆုံးလိုက်၊ ကလေးငိုသံကြားရသည် ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ယောက်ျားအသံကြား၍ အားတက်သွားသည် ထင့်
။ ကလေးကို လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် မွေးနိုင်သည် ။

"ဟာ မွေးပြီကွ၊ မွေးပြီ ဒေါ်ကြီးအေးဘု ဘာလေးလဲဗျ"

"မိန်းကလေးဟေ့ မိန်းကလေး"

ပြုံးရွှင် ဝမ်းသာသွားသည် ။

"ဟေး မိန်းကလေးတဲ့ ဟေ့၊ မိန်းကလေးတဲ့ ၊ ပြုံးရွှင်တို့ လူဖြစ်ပြီဟ၊
ဟား ဟား ဟား"

ဆိုကာ စင်ပေါ် အော်ဟစ်၍ ပြေးတက်သွားသည် ။

★

"စိန်မြရံခြယ် သွယ်တဲ့ ပုလဲ ပြည်ချစ်အသည်းလေး မင်းနောင်နောင်
"

မင်းသားက သူ့သီချင်းနှင့်သူ ပရိသတ်အား ကြာပစ်ပြီး ငြိမ့်နေ၏။

"ပရိသတ်လက်ခုပ်သံကြား မြူးတူးပျော်ပါး"

"မိန်းကလေးကွ၊ မိန်းကလေး ၊ ဟား ဟား ဟား"

မင်းသားက စင်ပေါ်မှာ ငြိမ့်နေတုန်း အထက်ပါအော်သံကြီးနှင့် အားရဝမ်းသာ ပြေးတက်လာသော ပြုံးရွှင်ကိုမြင်တော့ အံ့အားသင့်ကာ ရပ်သွားသည် ။ ပြုံးရွှင်ကတော့ အပျော်လွန်နေ၍ သတိထားမိပုံမပေါ်။ စင်ပေါ်မှာ ခုန်ဆွခုန်ဆွလုပ်ရင်း၊

"သူငယ်ချင်းသီဟိုဠ်ရေ မိန်းကလေးတဲ့ ကွ၊ မိန်းကလေးတဲ့ ဟားဟား"

ပရိသတ်များကလည်း ပြုံးရွှင် ပြက်လုံးထုတ်တာမှတ်ပြီး ကြောင်ပြီးကြည့်နေကြသည် ။ လူရွှင်တော်များ ပင် ပြုံးရွှင် ဘာအရူးထလာသည် မသိဘဲ ငေးနေကြသည် ။

ပြုံးရွှင်က ဝမ်းသာအားရပင် မင်းသားကို မြင်သည် နှင့်

"မိန်းကလေးဗျ၊ မိန်းကလေး"

ဆိုကာ မင်းသားကို လက်ညှိုးထိုးပြီး ပြေးဝင်သွားရာ နဂိုအခြောက်ဓာတ်ခံ မင်းသားမှာ သူ့အားလက်ညှိုးထိုး၍ မိန်းကလေးဟု အော်ဟစ်ပြေးဝင်လာသော ပြုံးရွှင်အပြုအမူကို သည်းမခံနိုင်တော့ဘဲ၊

"အင်းဟာ၊ မိန်းကလေးဦး"

ဟု ဆို၍ ပြေးဝင်လာသော ပြုံးရွှင်ရင်ဝ ဖနောင့်နှင့်ပေါက်ချလိုက်ရာ အင့်ခနဲမြည်သံနှင့်အတူ ပြုံးရွှင်မှာ ဒလိမ့်ခေါက်ကွေးကြီး စင်အောက်ဆိုင်းကျင်းထဲ ကျသွားလေတော့သည် ။

ထိုတော့မှ ပရိသတ်များကလည်း ခံနေကျ ပြုံးရွှင် ပြက်လုံးထုတ်

သည် မှတ်ပြီး ဝမ်းသာအားရ ရယ်မောကြလေတော့သတည်း။

*

"ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ် မင်းသားရယ်"

ခုတင်ပေါ်တွင် မင်းသားမူပြီး တစ်ဖက်လှည့်ထိုင်နေသည် ။ ပြုံးရွှင်က ခုတင်ခြေရင်းတွင် ဒူးထောက်ထိုင်ရင်း မင်းသားခြေထောက်ကိုင်၍ တောင်းပန်နေရ၏။ အေးလေ ဒီမင်းသားရှိလို့ ဒီဇာတ်အဖွဲ့ဖြစ်လာတာကိုး။ ဒီဇာတ်အဖွဲ့ရှိလို့ ဒီလူရွှင်တော်၊ လူကြမ်း၊ ယိမ်းသမ၊ ကားဆွဲအဆုံးအုစိုနေကြတာပဲလေ။

အသက်အရွယ်အရဆိုလျှင် လူရွှင်တော်က လူကြီး၊ မင်းသားက လူငယ်။ ဇာတ်စင်ဝါအရလည်း ကြီးပါရဲ့ ။ နို့ပေမယ့်၊

"ကျွန်တော့်မိန်းမ ခင်မြရီ သမီးလေးမီးဖွားလို့ ပျော်လွန်းပြီး ဖြစ်သွားတာပါဗျာ၊ တကယ့်ကို ဘာမှ မရည်ရွယ်ပါဘူး"

မင်းသားက သက်ပြင်းချသံ ကြားရ၏။ အနည်းငယ် စိတ်ပြေသွားပုံ။ နှုတ်ထွက်စကားဆို၏။

"အဲဒါကြောင့် မိန်းမ၊မယူချင်တာ"

"ယောက်ျားပဲယူ"

"ဘာ"

"အဲ အဲလေ"

လူရွှင်တော် သန္ဓေအရ ဘောက်လုံးက ထွက်လိုက်သေး။ အမြန် ပါးစပ်ကို ဘရိတ်အုပ်ပြီး၊

"ဟို ဟိုလေ မင်းသား ယောက်ျားချောလည်း ချောပါတယ်လို့၊ အဲ ဟဲ

အဲဒါပြောတာ ၊ အဲဒါ"

"သေနာကြီး၊ မျက်နှာပိုးကိုက"

ယောက်ျား၏ နှုတ်ထွက်စကားထဲတွင် ရှားပါးပါသည် ။ နောက်
ယောက်ျားများ မလုပ်တတ်သော နှုတ်ခမ်းကြီးကို စုလို့ ။

"သွား ၊ ကိုယ့်အခန်းကိုယ်ပြန်"

"ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့"

မင်းသား စိတ်ဆိုးပြေပြီမို့ ပြီး၍ နောက်ဆုတ်နောက်ဆုတ်နှင့် ပြန်
ထွက်လာရသည် ။

*

ပြီး၍နှင့် ခင်မြရီတို့ သမီးလေးရှေ့ ခေါင်းတွေ စုပြုံတိုးဝှေ့နေကြသ
ည် ။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် လူရွှင်တော်တိုင်းကျော်က

"အေး ပြီး၍သမီးသာဆိုတယ်။ နဖူးက နောက်ပိုင်း မင်းသားကြီး
ဦးအောင်ထူးနဖူးဗျ"

သူ့စကားကို ပေါက်လုံးက အကျအနကောက်၍

"နဖူးတင်လားကွာ၊ နှာခေါင်းက လူကြမ်းဓားဖိုးနီနှာခေါင်း ကြည့်ပါ
လား အကြီးကြီးကို"

သီဟိုကပါဆက်၍

"ဟေ့ကောင် တိုင်းကျော် ပါးစပ်က မင်းပါးစပ်ကွ၊
ကြည့်စမ်းပြပြကြီး"

"စင်နောက်မှာ တစ်ခါတည်းပါ၊ အာ မင်းကလည်း နောက်နေပြန်ပြီ၊

ခြေဆစ်လက်ဆစ်က မင်းအဆစ်အပေါက်ကွ"

"ဒါကတော့ မင်းကလည်း ကွာ ၊ခင်မြရီလည်း အမှောင်ထဲမှာ အိမ် သာကအပြန် ငါလည်း ရေချိုးဖို့ ဆပ်ပြာတုံးအရှာ အဲဒီမှာ ဟင် ဟင် မ ဟုတ်သေးပါဘူးကွာ ၊ အဲ ကြည့်စမ်း မျက်လုံးလေးတွေက ပေါက်လုံးမျက်လုံးကွ၊ ပြူးပြူးလေး"

"ပြူးမှာ ပေါ့ကွ၊ ခင်မြရီနဲ့ ငါ ပြူးပြီးမွေးထား၊ အာ ဟုတ်ပါဘူးကွာ ၊ မင်းတို့ ကလည်း ပြီးရွှင်သမီးကြည့်ပြီး လူတိုင်းနဲ့ လိုက်တူခိုင်းနေတာ ၊ ပြီးရွှင်နဲ့ ကျတော့ ဘယ်နေရာမှ ပေးမတူဘူးလား"

အားလုံးခေါင်းတွေ နဂိုပြီးရွှင်နေသော ပြီးရွှင်ဖက် လှည့်လာကြသည် ။ ပြီးနောက် ခေါင်းခါပြီး

"ဘယ်နေရာမှ မတူဘူး"

"ယောက်ျားနဲ့ မိန်းမချင်းကို မတူတာ"

ထိုအခါ သည်းမခံနိုင်ရောထင့် မီးဖွားပြီးခါစ ခင်မြရီက အာခေါင်ခြစ်၍ ၊

"အလိုတော် ၊ ကိုပြီးရွှင်နဲ့ မတူလို့ ကိုပြီးရွှင်သမီးဆိုတာ မသေချာရင် နေကြ၊ ကျုပ်မွေးထားတဲ့ သူဆိုတော့ ကျုပ်သမီးဆိုတာတော့ သေချာတယ်"

အားလုံးခေါင်းညိတ်ကျေနပ်သွားကြသည် ။

ဟုတ်ပါ၊ ပြီးရွှင်သမီးက လူရွှင်တော်ပြီးရွှင်နှင့်မတူဘဲ မင်းသမီး ရုပ်လေး။ လှလို့ ။

"မကပါနဲ့ ဦးလား မိန်းမရယ်"

မှန်အကွဲရှေ့ ပေါင်ပေါ်ကလေးတင် နို့တိုက်ရင်း အပေါစား မိတ်ကပ်များ မျက်နှာပေါ်ဖို့ တင်နေသော မိန်းမကိုကြည့်၍ ကိုပြီးရွှင်က ဆိုသည်။
။ မိန်းမက မှန်ထဲကပင် သူ့ကို စောင်းငဲ့မကြည့်ဘဲ

"မကလို့ ဖြစ်မလား၊ အခုတင် ကလေးမွေးထားလို့ နားနေတာ ဆယ်ရက်လောက်ရှိပြီ၊ မန်နေဂျာရော မင်းသားပါ ကိုယ်ဝန်ရင့်တုန်းနားနေတာရယ်၊ ဇာတ်ကတုန်း ကလေးမွေးတာရယ် အခုနားနေလို့ အလကား ထမင်းကျွေးနေရတယ်ဆိုပြီး သိပ်ကြည်လင်တာ မဟုတ်ဘူး ၊ ဒီထက်ဆက်နားရင် ဇာတ်ထဲက ကန်ထုတ်ခံရလို့ ဟုတ်ပေဖြစ်နေမယ်"

ပြီးရွှင် သက်ပြင်းချသည် ။ မှန်ပေ၏။ ခင်မြရီ ကိုယ်ဝန်နှင့် ကတည်းက ဇာတ်ဆရာကို ခြေသလုံးဖက် တောင်းပန်ပြီး အနားယူခိုင်းခဲ့သည် မဟုတ်လား။ နောက် ဇာတ်သဘင်ထုံးစံအရ ဇာတ်ကတုန်း ကလေးမွေးသည် ကို သိပ်မကြိုက်ကြ။ ဇာတ်ထဲတွင် မရှိမဖြစ် အသုံးတည့်နေ၍ သာ အောင့်အီးသည်းခံထားခြင်းဖြစ်သည် ။

သွေးနုသားနုနှင့်မို့ ပေးလည်း မကစေချင်၊ မကလျှင်လည်း ပြဿနာက ရှိလာနိုင်သည် မို့ ဘေးကြပ်နံကြပ်ဖြစ်နေပြီ။ မည်သို့လုပ်ရမည်ကိုလည်း ဉာဏ်မမှီ။

"ဒါဖြင့်လည်း အပျိုတော်တော့ မကပါနဲ့ လား မိန်းမရယ်၊ အပျိုတော်က ပင်ပန်းလွန်းလို့ ပါ"

သူ့စကားကို မိန်းမဖြစ်သူက လိမ်းပြီးသား မိတ်ကပ်ပူးကို ဘောက်ခနဲ ပစ်ချပြီး၊

"ကမှ ဖြင့် တစ်ညလုံးကရမှာ ပေါ့ ဟိုနေရာမကဘူး၊ ဒီဟာမကဘူး

လို့ ဖြစ်မလား၊ တော်ကြာ ဘာမှ မဟုတ်ဘဲ ကြေးထူနေတယ်ဆိုပြီး ကန် ထုတ်လိုက်မှ ဖြင့်"

သက်ပြင်းသာချနိုင်သည်။ ။

"ခင်မြရီရေ ကန်တော့ပွဲရွတ်ရမယ်ဟေ့"

"လာပြီ"

အော်သံနှင့်အတူ ပေါင်ပေါ်မှ ကလေးကို ပြီးရွှင်လက်ထဲ ထိုးထည့် ပေးလိုက်ပြီး၊

"ရော့ ခဏကြည့်ထား၊ ပြန်လာမှ ယူမယ်"

ကလေးက သူ့လက်ထဲရောက်လာသည်။ ။ ကလေးငယ် ပါးစပ်က မိ ခင်နို့ရည်ကို မျှော်လင့်တုန်း။

"အား ကျွတ် ကျွတ် နို့အုံကလည်း တင်းလိုက်တာ"

ခင်မြရီ ထဘီကို ခပ်တင်းတင်းချည်လိုက်သည်။ ။

စင်ရှေ့ မီးရောင်အောက်တွင် တော့ မင်းသမီး။ စင်နောက်မှာ တော့ သားသည် မိခင်။ သားသမီးကို အပြည့်အဝ ချစ်ချင်သော်ငြား အလုပ် ကား ရှိလေပြီ။ စင်ရှေ့ထွက်၍ လူတကားငေးကြည့်ရရှာသော မင်းသမီး လုပ်ရပေဦးမည်။

"ခင်မြရီ"

"လာပါပြီတော် ၊ တကတည်း ခေါ်နေလိုက်တာ သေတော့မှာ ကျနေ တာပဲ"

"ဟဲ့ ဟဲ့ ခင်မြရီ နင့်မလဲ နှုတ်အာက ဓားပြလက်ထဲက သာလိကာ ကျနေတာပဲ ကြမ်းလိုက်တာဟာ"

"အသာနေစမ်းပါ သေချင်းဆိုးရဲ့ "

ဆိုကာ ထဘီမနိုင်ပဝါမနိုင် စင်ပေါ် ပြေးတက်သွားလေသည်။ ချစ်ခင်ကြင်နာလို့ အနေနီးစပ်လို့ ရထားတဲ့ မယားကျောပြင်ကို ကြည့်၍ ပြုံးရွှင်ပြုံးရွှင်စွာ သက်ပြင်းချမိသည်။

*

"ပျိုတိုင်းကြိုက်ပါတဲ့ နှင်းဆီခိုင်၊ နှင်းဆီခိုင်၊ ပျိုတိုင်းပျိုတိုင်း ကြိုက်လိုက်ပါတဲ့ နှင်းဆီခိုင်၊ နှင်းဆီခိုင်"

"အဲ့ အဲ့ အဲ့ အဲ့"

ဆိုင်းသံဝိုင်းသံနှင့်အတူ မိခင်နို့ရည် အပြည့်အဝ မသောက်စို့ရရှာသော ကလေးငယ်ထံမှ ငိုသံသဲသဲ။

"အဲ့ အဲ့ ဝါး"

ကလေးငယ်ငိုသံကြားတော့ ပြုံးရွှင် ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ။ ခြေမကိုင်မိလက်မကိုင်မိ ဖြစ်သွားရသည်။ နောက်

"ဟဲ့ ဟဲ့ ကလေးကငိုပြီ၊ ရေတိုက်ရမှာ လား၊ အနီးပြင်ပေးရမှာ လား၊ ဟဲ့ ခင်မြရီ"

လန့်အော်မိပြီး နံဘေးနားက ရေဗူးကို လှမ်းဆွဲ ၊ မိတ်ကပ်ဗူး တိုက်မိနှင့် ရှုပ်ယှက်ခတ်နေသည်။

"အဲ့ အဲ့ ဝါး ဝါး"

ကလေးငယ်၏ အာခေါင်ခြစ်ငိုသံ။ ပြုံးရွှင် ပို၍ ပြာတက်သွားပြီး၊

"ဟဲ့ ဟဲ့ ခင်မြရီ ခင်မြရီ ၊ ဒီမှာ နင့်သမီး ဘာဖြစ်လဲ မသိဘူး၊ ခင်မြရီ

"သောက်တော်ဘူးရယ်တဲ့ အိုမကွာ၊ အိုမကွာ ၊ မင်းကျော်စွာလို့ မကျော်လား၊ ဘေးရပ်ကရှား"

အပျိုတော်ကနေသော ကလေးမိခင် မကြားနိုင်။ ပျော်နေလား ၊ မပျော်နေလားတော့မသိ စင်ပေါ်တွင် တော့ ချွေးဒီးဒီးကျအောင် ခုန်ပေါက်နေရှာသည် ။

"အဲ့ အဲ့ အဲ့"

"ဪ ဒီမိန်းမနှယ် ကလေးငိုနေပါတယ်ဆိုနေမှ သူ့မှာ လာကပြနေသေး၊ ကဲ လာ လာ သမီးအမေ ဆတ်ဆလူးထတာ ကြည့်ရအောင်"

ဆိုကာ ကလေးငယ်ကို ပွေ့ချီရင်း ဇာတ်စင်ထောင့်သို့ တက်သွားလေသည် ။

ဇာတ်စင်ထောင့်မှ ကလေးငယ်ကို ပေါင်ပေါ်တင် နှစ်လုံးမြေကျထိုင်ပြီး

"ကြည့်စမ်း သမီးလေး၊ မင်းအမေ ဘလက်ပျံနေတာ (ယိမ်းသမကနေတာ)"

ဇာတ်ပွဲကနေတာကြည့်ပြီး ကလေးငယ် အငိုတိတ်တော့သည် ။ သူ့ခမျာ လူလောကထဲရောက်တာပင် မကြာသေး၊ အထူးအဆန်းတွေမြင်တွေ့နေရ၍ ကြောင်ငေးနေရပုံပေါ်၏။

"ဟိုးမှာ မင်းမေမေ မင်းသမီးလေ၊ တွေ့လား သမီး"

ကလေးငယ်က ကြည့်တတ်လား၊ မကြည့်တတ်လားမသိ တအဲ့အဲ့မြည်သံပေးရင်း ငြိမ်သက်နေလေသည် ။

"ကိုကြီးကျော် ပလီလွန်းတယ်၊ မောင်ကြီးကျော် ပလီလွန်းတယ်၊

ဆေးစိုက်တဲ့ (ဆေးကြိတ်တဲ့) ဆေးစိုက်တဲ့ (ဆေးကြိတ်တဲ့) ကျွန်း"

*

ခင်မြရီတစ်ကိုယ်လုံး ချွေးတွေရွဲနစ်နေ၏။ နို့အုံမှ နို့ရည်များ လည်း စိမ့်ထွက်နေသည် ။ ခေါင်းထဲမှာ လည်း မိုက်ခနဲမိုက်ခနဲ။

ခြေလက်များကလည်း မသယ်ချင်မလှုပ်ချင် ဖြစ်နေသော်လည်း တာဝန်အရ အားကုန်ဆွဲလွှဲပြီး ကခုန်နေရသည် မို့ တုန်ယင်နေလေပြီ။

"လောင်းစရာတွေ ရွှေမရှားပါဘူး၊ လောင်းစရာတွေ ငွေမရှားပါဘူး"

သီချင်းဆိုပြီးဆုံးရန်သာ ဆုတောင်းနေရရှာသည် ။ ခင်ပွန်းသည် ကတားမြစ်သည့်ကြားက ဝင်ကမိသော သူ့ကိုယ်သူသာ အပြစ်တင်မိနေသည် ။

စိတ်ထဲရှိသမျှ အားတင်းထားသည် ။ သို့သော်

"ကိုကြီးကျော် ပလီလွန်းတယ်၊ မောင်ကြီးကျော် ပလီလွန်းတယ်"

ခေါင်းထဲမှ မိုက်ခနဲ။ အရာရာ မှောင်မည်းသွားသည် ။ အသိဉာဏ်က လွင့်ခနဲ။

"ဒုန်း"

"ဟာ"

"လုပ်ကြပါဦး၊ လုပ်ကြပါဦး၊ ခင်မြရီ စင်ပေါ်လဲလို့ "

"ဟာ သမီးမေမေ သမီးမေမေ"

"ဟေ့ ကန့်လန့်ကာချကြလေ၊ ကန့်လန့်ကာချ"

"မီးတွေမှိတ်ချ လိုက်လေ၊ ဘာလုပ်နေတာလဲ"

အားလုံး ရုတ်ရုတ်သဲသဲ။

ဇာတ်ဆရာ၏ အသံက

"တောက် ဒီမိန်းမ ဒုက္ခပေးတယ်၊ ကျက်သရေကိုမရှိဘူး"

★

"ခင်မြရီ ခင်မြရီ"

ခေါ်၍ မရတော့။

"ခင်မြရီ ခင်မြရီ ထလေ ထ"

ခြေလက်များ ကောက်ကွေးနေသည် ။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးက အေးစက်နေ၏။

"ဟေ့ ဟေ့ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ၊ အနောက်ထဲဆွဲသွင်းသွားစမ်း၊ ကစရာရှိတာ ဆက်ကကြ၊ ပွဲအပျက်ခံလို့ မဖြစ်ဘူး"

ဇာတ်ဆရာ၏ အော်သံ၊

"ဟေ့ ဟေ့ ပွေ့ကြပါဟ၊ စင်ပေါ်ကဖယ်ရအောင်"

"ပြီးရှင် မင်းမိန်းမကိုပွေ့လေ"

"ဟာ ဒီမှာ ကလေးကို ပွေ့ထားရတာ ၊ ဘယ့်နှယ်ပွေ့ရမှာ လဲ၊ ပေါက်လုံး၊ သီဟို ကူညီပါဟ"

"အေး အေး နောက် မင်းမိန်းမကို ပြန်စစ်လို့ ငါတို့ လက်ဗွေရာပါလာရင် ငါတို့ အဆိုးမဆိုနဲ့ "

"မင်းတို့ ကလည်း တမှောင့်"

ခင်မြရီကို ပွေ့၍ စောင်စုတ်ကာသောအခန်းထဲ ပြန်ထည့်လိုက်သည်

"ခင်မြရီ ခင်မြရီ"

"ခြေချောင်းလက်ချောင်းတွေ နှိပ်ပါဟ"

"ပထဝီ ကြောကိုကိုင်ပါ"

"ရင်တော့ ခုန်နေသေးသကွ၊ ဒါဆို မသေသေးဘူး"

အားလုံးသိသလောက် မှတ်သလောက် ဝိုင်းကူကြပါသည် ။ ပြုံးရွှင်ကတော့ ခါးထစ်ခွင် ကလေးငယ်နှင့် ခြေမကိုင်မီ လက်မကိုင်မီ။

"လုပ် လုပ်ကြပါဦးဗျာ၊ ခင် ခင်မြရီ ဘာဖြစ်တာလဲ မသိဘူး"

သူ့စကားကို တိုင်းကျော်က

"အေးလေကွာ လုပ်နေတာပဲ ၊သူဟာ ဘာဖြစ်မှန်းမှ မသိတာ ၊ သွေးနုသားနုနဲ့ နတ်ကတော်ကရင်း အပများ မှီသွားတာလား"

"ကိုသီဟို၊ ကိုသီဟို ခင်ဗျားက ရှေ့မှီနောက်မှီပဲဗျာ၊ တစ်ခုခုလုပ်ပေးပါဦး"

သီဟို မျက်မှောင်ကြုတ်စဉ်းစားလိုက်သည် ။

"နေဦးကွ ၊ ခင်မြရီက ဘာနေ့သမီးလဲ"

"ဪ ခင်မြရီဆိုမှ တနင်္လာသမီးပေါ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားကလဲ"

သီဟို မေးပွတ်နေသည် ။

"တနင်္လာဆိုတော့ စပွတ်ကအညွန့်၊ အောင်လံထူစစ်သူကြီးပွဲ၊ အင်းပွဲက ကြာသပတေး"

အားလုံးက သူ့စကားကို နားစိုက်နေကြသည် ။ သူက ရှေ့မှီနောက်မှီ

ကိုး။ ဗေဒင်ယတြာလည်း တီးခေါက်မိသည် ။ ဇာတ်သူဇာတ်သားနာမည် အားလုံးလောက်နီးနီး နာမည်ကို သူပေးထားတာချည်း။

"အေး ငါသိပြီကွ၊ သူက ကြာသပတေးနာမ် ခိုက်နေတာကွ"

ပြီး၍ မျက်လုံးအရောင် လက်သွားသည် ။

"ဟေ ဟုတ်လား၊ အဲဒီတော့ ဘာလုပ်ရမှာ လဲ၊ ဘာလုပ်ရမှာ လဲဟင်"

"ကြာသပတေးနာမ် ဆိုတော့ မန်ကျည်းရွက်သွားခူး"

"ခူးပြီးရင်"

"သူ့ကိုယ်ပေါ် ကျဲချလိုက်ကွ"

ပြီး၍ ဝမ်းသာသွားသည် ။

"ဟေ အဲဒါဆို ငါ့မိန်းမ ခင်မြရီ ပြန်ကောင်းမှာ လား"

သီဟို မျက်မှောင်ကြုတ်ရင်း

"ကောင်းမကောင်းတော့ မသိဘူးကွ၊ မန်ကျည်းရွက်တွေ လေထဲဝဲနေတာ သိပ်ကြည့်လို့ ကောင်း ဟီ ဟီ"

"ဟေ့ကောင်"

ပြီး၍ထအော်သည် ။ အားလုံးလန့်ဖျန်ပြီး ပြီး၍ကိုကြည့်သည် ။
အမြဲတမ်း ပြီး၍စွာနေတတ်သော ပြီး၍ထံမှ ထိုအသံမျိုး မကြားဘူး။

"ငါလူသတ်ချင်နေတာနော်"

သီဟိုက သက်ပြင်းချပြီး

"အော် ဒါများ ငါက ဘာလဲလို့ ၊ လက်ထဲက,ကလေး လွှတ်ချလိုက်ရ

င် ပြီးနေတဲ့ ဟာကို"

"ဟေ့ကောင်"

ဝါရင့် လူရွှင်တော်များ မို့ စကားကောင်းကို မထွက်။

"ဟေ့ ဟေ့ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ၊ ဟား ငနဲတွေ ကောချိုထစ်ရမှာ
လေ၊ အမြန်လုပ်ကြပါဟ"

ဇာတ်ဆရာက လာခေါ်ပြီ ။ တစ်ခန်းရပ်ဟာသ ကရတွေ မှာ ကိုး။

"သီဟို ပြီးရွှင်"

"ခင်ဗျ"

"ခင်ဗျ နောက်ထား ၊ လူအရင်လာ"

"ဟုတ် ဟုတ်"

ငြင်းပိုင်ခွင့်မရှိ။ သူ့ဆန်စားတော့ ရဲရပေမည်။

"ပြီးရွှင်"

"လာ လာပါပြီဗျ"

ဆိုရင်း နံဘေးနားက နောက်ပိုင်းမင်းသမီးကြီးလက် ကလေးကို ဝ
ကွက်အပ်ရင်း၊

"ဒေါ်ကြီးအုန်းပဲ ကလေးနဲ့ မိန်းမကို ကြည့်ထားပေးပါဗျာ၊ ကျွန်
တော်ကျွန်တော်"

"ပြီးရွှင်"

"လာပါပြီဗျာ"

စကားပင် ဆုံးအောင်မပြောနိုင်။ ကလေးကို တစ်ပါးသူ

လက်အပ်ပြီး စင်ပေါ်ပြေးတက်သွားရသည်။ ။

★

မီးရောင်က စင်ပေါ်တွင် မလင်းမမှောင်ရှိနေသည်။ ။ ပရိသတ်များက မမြင့်တမြင် လူရွှင်တော်များကိုကြည့်၍ ရယ်ဖို့ အဆင်သင့်။ လာပါပြီ သူတို့ မျှော်လင့်နေသော လူရွှင်တော်ပြီးရွှင်နှင့် တိုင်းကျော်အရင်ထွက် လာ၏။

"ဟော ပြီးရွှင်ပါလား၊ ရေးကြီးသုတ်ပျာနဲ့ ဘာဖြစ်လာတာတုန်း"

"ဟော ကိုတိုင်းကျော် အဟဲ ပြောရမှာ တော့ ရှက်တယ်ဗျ၊ အဟဲ"

စင်အောက်တွင် ဘာပဲဖြစ်နေနေ စင်ပေါ်တွင် တော့ ပရိသတ်ကြိုက် အောင် ပြီးရွှင်နေရသည်။ ။

"ပြောရရှက်ရင် မပြောနဲ့ တော့ကွာ ၊ ငါသွားပြီ"

"ဟာ နေစမ်းပါဦး၊ ပြောချင်လို့ ပါ"

"အဲလိုလုပ်စမ်းပါ"

"ဟို ဟိုလေ"

"ငါသိပြီ"

"ဘာမှ မပြောရသေးဘူးလေ"

"ပြောရခက်နေတာ ငါသိပြီလို့ ၊ အဲဒါ ဆက်ပြော"

လူတွေပြုံးကြသည်။ ။ ပြီးရွှင် နဂိုပြုံးမျက်နှာကြီး ပိုပြုံးလိုက်သည်။ ။

"ကျွန်တော် ကျွန်တော်လေ ပြဇာတ်မင်းသမီး ဇင်မေကို ကြိုက်လို့ အဟိ"

"မင်းက ဇင်မေကို ကြိုက်လို့ "

"ဝုတ် ဝုတ် ဝုတ် "

"ဟေ့ကောင် ခွေးသံပါထွက်နေပြီ"

ရယ်သံများ ဖြိုးတိုးဖြောက်တောက် ကြားရ၏။

"ရင်ဖွင့်ရတာ ဝမ်းသာလွန်းလို့ "

"မင်းဇင်မေကို တကယ်ကြိုက်တာလား"

"မိုးကြိုးပစ်ရပါစေရဲ့ "

"အောင်မာ မိုးကြိုးကွင်းမျက်နှာက မင်း ဇင်မေကို တကယ်ကြိုက်သလား"

"တကယ်ပါဆိုနေမှ "

"မင်းကွာ ညံ့လိုက်တာ "

"ဘာ ဘာလို့ "

"ဒီဇာတ်ထဲမှာ ဇင်မေအစ်ကိုပါတယ်လေ "

"ဟုတ်လား၊ ဘယ် ဘယ်သူတုန်း"

တိုင်းကျော် ပြုံးရွှင်နားကပ်ရင်ဘတ်ပုတ်ပြီး၊

"သီဟိုလေကွာ ၊ ဇင်မေအစ်ကိုက သီဟိုပေါ့"

ပြုံးရွှင် ဝမ်းသာသွားဟန်နှင့်၊

"ဟာ ကျွန်တော်တို့ တွဲဖက်လူရွှင်တော်ကြီး သီဟိုက ဇင်မေအစ်ကို၊ ပွတာပဲ"

"မပွနဲ့ ဦး၊ သီဟိုက ဒေါသကြီးတာ မင်းလည်း အသိ၊ နောက်ပြီး သူ့ညီမ ဇင်မေကိုလည်း သိပ်နိုင်တာ၊ တစ်ခွန်းဆို တစ်ခွန်းပဲ"

"သိပါတယ်ဗျာ၊ သီဟိုကြီး ဒေါသကြီးတာ ကျွန်တော် သိပါတယ်၊ ကျွန်တော်လည်း လူယဉ်ကျေးပဲ ရပါတယ်"

"ဟေ့ကောင် ဇင်မေကိုလိုချင်ရင် သီဟိုကို ရအောင်ပေါင်း၊ ဒေါသမထွက်စေနဲ့ သိလား၊ ဟော ဟော ပြောရင်းဆိုရင်း သီဟို လာပြီ၊ ကြည့် သာပြောတော့"

သီဟို ဝင်လာသည် ။ ပြုံးရွှင်က ပြုံးရွှင်သောမျက်နှာဖြင့်

"ဟော ကိုသီဟိုပါလား၊ နေကောင်းတယ်နော်"

"အေး"

သီဟိုက မကြည်မလင်မျက်နှာနှင့် ပြန်ဖြေသည် ။

"ကိုကြီးသီဟို ဘယ်သွားမလို့ လဲဗျာ၊ ဟဲဟဲ"

"ဟိုမှာ ကွာ ၊ငါ့ညီက ဂျပန်မှာ မဟုတ်လား၊ အဲဒါ ဂျပန်က ကျွန်ပျူ တာတစ်လုံးပို့လိုက်လို့ သွားထုတ်ရဦးမယ်"

ပြုံးရွှင် စိတ်ပျက်သွားဟန်နှင့်၊

"အဲဒါ ကိုသီဟိုညီ ညံ့တာပဲ"

"ဘာကွ"

"ဒီခေတ်မှာ ဗျာ၊ ကွန်ပျူတာဆိုတာ လမ်းဘေးမှာ တင်ရှိတာ ဘာမှ တကူးတက အိမ်သယ်နေစရာမလိုဘူး၊ ကြိုက်တဲ့ ဆိုင်ထဲဝင်နှိပ်၊ အင်တာနက်တောင် သုံးလို့ ရတယ်၊ ဒီကောင်မို့ အရူးထပြီး ပို့ရက်တယ်၊ အေးလေ အရူးမျိုးဟာကိုး"

သီဟို မျက်လုံးကြီးပြူးကာ၊

"ဘာ ဟောကောင် မင်းဘာပြောတယ်"

"ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးပဲလေ၊ အရူးမျိုးလို့ "

"ဟင် မင်းငါ့ကို စော်ကားတာလား၊ ဟင် ဟောကောင် မင်းတော့ မင်းတော့လား"

သီဟိုဒေါသထွက်ဟန်နှင့် ပြုံးရွှင်ကို လိုက်ဆွဲသည် ။ ထိုတော့မှ တိုင်းကျော်နှင့် ပေါက်လုံး ပြေးဝင် လာပြီး၊

"ဟာ ဟာ မလုပ်ကြပါနဲ့၊ မလုပ်ကြပါနဲ့ ၊ဘာဖြစ်လို့ လဲဗျာ"

တိုင်းကျော် အမေးကို သီဟိုက

"ဒီကောင်လေ လူပါးဝလို့၊ ငါ့ညီနိုင်ငံခြားက ကွန်ပျူတာပို့တာကို ရူးလို့ ပို့တာတဲ့ ၊ ငါလေ တယ်"

ဪ ခင်နောက်မှာ တုန်းကတော့ ပြုံးရွှင်က သီဟိုကို ထိုးချင်နေတာ။ မီးရောင်အောက်တွင် တော့ ကျသည့်နေရာက အထိုးခံရမည့်နေရာ။ မတတ်နိုင်။ ဇာတ်ဆရာအလိုကျ ပြုသမျှနုရမည်သာ။

"စိတ်လျှော့ စိတ်လျှော့ ကိုတိုင်းကျော်၊ ကျွန်တော်ကပဲ ကြားကဝင် တောင်းပန်ပါတယ်၊ ပြုံးရွှင်က မလိမ်မိုးမလိမ္မာမို့ပါ"

သီဟိုက စိတ်လျှော့ဟန်နှင့်၊

"သွားမယ်၊ မင်းတို့ လည်း ဒီကောင့်ကို ဆုံးမထား"

ဆိုကာ ထွက်သွား၏။ ထိုတော့မှ တိုင်းကျော်က၊

"မင်းကလည်း ကွာ ၊ အဆင်ပြေအောင်ပြောပါဆို"

"ငါလည်း ပြောတာပဲဟ"

"ဒီလို မပြောရဘူးဟ"

"ဘယ်လိုပြောရမှာ တုန်း"

"သူက ကွန်ပျူတာရလာတာလေ"

"အေး"

"အဲဒီတော့ အာ ကိုတိုင်းကျော်ကြီး သင်္ဘောကျလေးပေါ့နော်၊ အသစ်ကလေးပေါ့နော်၊ ပစ္စည်းလေးက သန့်ရှေ့ လား၊ နှိပ်လို့ ရောကောင်းရဲ့လား၊ ကျွန်တော်လည်း လမ်းကြိုရင် လာဝင်နှိပ်မယ်၊ ပုံစံအဆန်းလေးတွေလုပ်ချင်လို့ ၊ အဲဒီလိုပြောမှ သူသဘောကျမှာ ပေါ့ ငတုံးရ၊ ဒါမှ သူ့ညီမ ဇင်မေနဲ့ သဘောတူမှာ "

"သင်ရင်တတ်ပါတယ်ကွ၊ ပြုံးရွှင် ဒီလောက်မညံ့ပါဘူး"

"ဟော ဟော ကိုသီဟိုကြီး ပြန် လာပြီ၊ ဟေ့ကောင် အဆင်ပြေအောင်ပြောနော်၊ မလွဲစေနဲ့ "

"စိတ်ချပါကွာ၊ ပြုံးရွှင်က သင်ရင်တတ်ပါတယ်၊ ဟယ်လို ကိုသီဟိုကြီး နေကောင်းရဲ့ လား "

သီဟို ပြန်ဝင်လာသည် ။

"အေး ကောင်းပါတယ်ကွ"

"ဪ အခုဘယ်သွားဖို့ လဲ"

"တူမတစ်ယောက်ကွာ ဒလဖက်ကလာမှာ မို့ သင်္ဘောဆိပ်မှာ သွားကြိုမလို့ "

ပြုံးရွှင်က ခွင်ဝင် လာပြီမို့ သင်ထားသည့်အတိုင်း ပြုံးပြုံးကြီး ပြောချ

လိုက်သည် ။

"ဪ သဘောကျလေးပေါ့နော် ၊ အသစ်ကလေးပေါ့"

"ဘာ"

"အဟဲ ပစ္စည်းကလေးက သန့်ရဲ့ လား"

"ဘာကွ"

"လမ်းကြိုရင် ကျွန်တော်လည်း လာဝင်နိုင်မယ်"

"ဟင် မင်း မင်း ငါ့ ငါ့တူမကို"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ဟိုလေ ပုံစံအဆန်းလေးတွေလိုချင်လို့ "

"ဟာကွာ ဒီကောင်တွေက ကဲဟာ"

သီဟို ပြီးချွန်ကို ဝင်ထိုးဖို့ လုပ်သည် ။ ဟုတ်သည် လေ ဒလဖက်က တူမ ရောက်သည် ဆိုတာကို

"သဘောကျလေးပေါ့နော်၊ အသစ်လေးပေါ့နော်၊ ပစ္စည်းလေးက သန့်ရဲ့ လား"

ဆိုပြီး ကွန်ပျူတာနှင့် မှားပြောနေတာကိုး။ ထုံးစံအတိုင်း ပေါက်လုံး နှင့် တိုင်းကျော် ပြေးဝင်ကာဆွဲပြီး၊

"ဟိုးထား ကိုသီဟို၊ဟိုးထား"

"ကိုသီဟိုရယ် ခွေးကို မရိုက်ပါနဲ့ ဗျာ"

အတင်းဝင်ဆွဲကာ၊

"ကိုသီဟို ဘာဖြစ်လို့ လဲဗျာ"

"ဘာဖြစ်ရမှာ လဲကွ ၊ဒီကောင် ပြီးချွန်ပေါ့၊ ငါ့တူမလေး ဒလကလာ

တာကို အသစ်ကလေးလား၊ ပစ္စည်းရောသန့်ရဲ့ လား၊ လမ်းကြိုရင် ကျွန်
တော်လည်း ဝင်နှိပ်ဦးမယ်ဆိုပြီး လာပြောနေလို့ တယ် ဒီကောင့်တော့ "

ပေါက်လုံးနှင့် တိုင်းကျော် အတင်းဝင်ဆွဲရင်း၊

"ဪ စိတ်လျှော့ပါ ကိုသီဟိုရယ်၊ ဒီကောင်ပြီးချင်က မပြောတတ်မ
ဆိုတတ်ဆိုတာ သိသားပဲ"

"ဟုတ်သား ကိုသီဟိုရ၊ စိတ်လျှော့၊ စိတ်လျှော့၊ ကျွန်တော်တို့ ပဲ သင်
ထားလိုက်ပါ့မယ်"

သီဟို စိတ်လျှော့ဟန်ဖြင့်၊

"အေး မင်းတို့ တားလို့ စိတ်လျှော့လိုက်မယ်၊ နောက်တစ်ခါဆို မလွ
ယ်ဘူးမှတ်၊ ဒါပဲသွားမယ်"

သီဟို ပြန်ထွက်သွားသည် ။ ထိုတော့မှ ပေါက်လုံးက

"မင်းကွာ ၊ ဘာများ ပြောပြန်တာလဲ၊ ဟိုကစိတ်ဆိုးအောင်"

"ငါလည်း မင်းတို့ သင်တဲ့ အတိုင်း ပြောတာပဲ"

"ဟာ အဲ့လို မပြောရဘူး၊ တူမလေး ဒလကလာတယ်ဆိုဟုတ်လား၊
ဟက်ပီးဝေါကို လိုက်ပို့လိုက်ပါလား၊ တိရစ္ဆာန်ရုံက ကစားစရာစုံတယ်၊
ရေလွှာလျှောစီး ပေးကစားလိုက်ပေါ့။ ဘာညာသာရကာ ပြောရမှာ "

"ပြီးချင်က သင်ရင်တတ်ပါတယ်ကွ"

ပရိသတ်က လူတတ်ကြီးလုပ်ပြီး ခံနေရသော ပြီးချင်ကို ကြည့်၍ ရ
ယ်ကြသည် ။ ရုပ်ခံက ကောင်းတာကိုး။

"သင်ရင်တတ်တယ် မလုပ်နဲ့ ၊ ဟိုမှာ ကိုသီဟိုကြီးပြန် လာပြီ၊ ပီပြင်
အောင်ပြော"

သီဟို ဝင်လာပြန်သည် ။ ပြုံးရွှင်က ပြုံးရွှင်သော မျက်နှာဖြင့်

"ဟဲလို သီဟို မာရဲ့ နော်"

သီဟိုက မကြည်မလင်ဟန်နှင့် လက်သာပြ၍ နှုတ်ဆက်သည် ။ ပြုံး
ရွှင်က သာဆက်၍ ၊

"ရေးကြီးသုတ်ပျာနဲ့ ဘယ်တုန်း ကိုသီဟိုရဲ့ "

သီဟိုက ဖွံ့ကုပ်ကုပ်လုပ်ရင်း

"ဇင်မေ့အောက်က ညီတစ်ယောက်ပေါ့ကွာ"

"ဆိုပါဦး"

"သစ်ပင်ပေါ်က ပြုတ်ကျပြီး ခြေကျိုးလို့ ကွ "

"ဪ ဒါဆို ဟက်ဝီးဝေါလေး ပို့လိုက်ပါလား"

"ဘာကွ"

ပရိသတ်များ ရယ်ကြသည် ။ ပြုံးရွှင်က မသိသလိုမျက်နှာပေးနှင့် ဆ
က်သည် ။

"တိရစ္ဆာန်ရုံမှာ လည်း ကစားစရာစုံတယ်လေ"

"ဟင် မင်း မင်း"

"ရေလွှာလျှောစီးလေး ပေးစီးလိုက်ပါလား"

"ဟင် ဟေ့ကောင် သေပေတော့"

သီဟိုက ပြုံးရွှင်ကိုရိုက်ရန် ပြေးဝင်လာသည် ။ တိုင်းကျော်နှင့် ပေါ
က်လုံး ပြေးဆွဲရပြန်၏။

"ဟိုးထား ၊ ဟိုးထား ကိုသီဟို၊ လက်လွန်မယ်၊ လက်လွန်မယ်"

"မရိုက်ပါနဲ့ ကိုသီဟိုရယ် ၊ အစ်ကို့လက်နာမှာ စိုးလို့ ပါ"

သီဟိုက စိတ်လျှော့ဟန်နှင့်၊

"အေး မင်းတို့ တားလို့ ပေါ့ကွာ၊ နို့မဟုတ်ဆိုရင် ဟင်း"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ ကျွန်တော်တို့ ဆုံးမထားပါ့မယ်"

"နောက် ဒီလိုမဖြစ်စေရပါဘူး ကိုသီဟိုရယ်"

သီဟို မိုက်ကြည့်ကြည့်ရင်း၊

"မင်းကွာ၊ မင်းတော့လားကွာ"

ဟု ကြိမ်းမောင်းရင်း ပြန်ဝင်သွားသည် ။ တိုင်းကျော်နှင့် ပေါက်လုံး
က၊

"မင်းကလည်း ကွာ ဟိုက သူတူလေး ခြေကျိုးသွားပါတယ် ဆိုနေမှ
"

ပြီးရွှင်က ထုံးစံအတိုင်း အူကြောင်ကြောင်နှင့်၊

"သိဘူးလေကွာ ၊ ငါလည်း မင်းတို့ သင်ပေးတဲ့ အတိုင်း အပ်ကျမတ်
ကျပြောတာပဲ"

"ဒါမျိုးက အဲလိုမပြောရဘူးကွ"

"ဥပမာ သူတူလေး ခြေကျိုးသွားတယ်ဆိုရင် ကိုယ်က သနားစရာမျ
က်နှာလေးနဲ့ အတော်နာမှာ ပဲနော်၊ သွေးရောထွက်သွားသေးလား၊ ဘ
ယ်နှစ်ချက်ချုပ်လိုက်ရသေးလဲ၊ နှုတ်ခမ်းနားပါးနားရော ပဲ့သွားသေး
လား၊ ဒီလိုပြောရမှာ "

ပြီးရွှင် ဝမ်းသာဟန်ဖြင့်

"ဒီလိုပြောရမှာ လား"

"ဒီလိုပြောရမှာ ပေါ့"

"ဒီတစ်ခါတော့ အပိုင်ကို ဆွဲလိုက်တော့မယ်"

"စိတ်ချမယ်နော်"

"စိတ်ချပါ၊ ဇင်မေနဲ့ ငါနဲ့ ညားရင် ပထမဆုံးသမီး မင်းကိုပေးမကွယ်

"

"ဟော ပြောရင်းဆိုရင်း ကိုသီဟို ပြန် လာပြီ၊ ဟေ့ကောင် အပိုင်ဆွဲ
နော့"

"စိတ်ချပါဆိုနေ၊ ဟဲလို ကိုသီဟို နေကောင်းလား"

သီဟိုက ရေးကြီးသုတ်ပျာ ဟန်မျိုးနှင့် ပြေးထွက်လာသည် ။ ဇာတ်စ
င်ပေါ်လည်း ဟိုကြည့်ဒီကြည့်။

ပြီးရွှင်က သီဟိုလက်ဆွဲပြီး၊

"ကိုသီဟိုကြီး ဘာဖြစ်လာလို့ လဲ"

သီဟိုက စင်ပေါ် ဟိုကြည့်ဒီကြည့်နှင့်၊

"မပြောချင်ပါဘူးကွာ"

မျက်နှာအိုချလိုက်သည် ။

"ဘာလို့ တုန်း"

"တလောက ဒလကလာတဲ့ တူမလေ"

"အင်း"

"လင်နောက်လိုက်လို့ ဟ "

ထိုစကားလည်း အဆုံး ပြီးရှင်ရုပ်ခံလိုက်သည် နှင့် ပရိသတ်၏ ဝါးခနဲ ပွဲကျသွား၏။

ပြဿနာက ဘယ်လိုဖြစ်တော့မည်ဆိုတာ ကြိုသိနေကြတာကိုး။ ထင်သည့်အတိုင်းပင် ပြီးရှင်က မျက်နှာလေးငယ်ချလိုက်ပြီး

"တော်တော်နာမှာ ပဲနော်"

"ဘာ"

"သွေးရောထွက်သွားသေးလားဟင်"

"ဟေ့ကောင် မင်းဘာစကား ဘာစကား"

"ဘယ့်နှချက်ချုပ်"

"ဟေ့ကောင် မင်းလွန် လာပြီနော်"

"နှုတ်ခမ်းနားပါးနားတွေရော ပဲ့သွားသေးလား"

"အာ ဒီကောင်တော့ကွာ သေပေတော့"

ပေါက်လုံးနှင့် တိုင်းကျော် ပြေးလာ၏။

"ကိုသီဟို ဘာဘာဖြစ်ပြန်တာလဲဗျ"

"ဒီမှာ လေကွာ ပြီးရှင်ပေါ့ ၊ငါ့တူမလေး လင်နောက်လိုက်တာကို တော်တော်နာမှာ ပဲနော်၊ သွေးရောထွက်သေးလား လာပြောနေလို့ "

ဒီတစ်ခါ တုံးလွန်းသော ပြီးရှင်ကို ဟိုနှစ်ယောက်ကပင် သည်းမခံနိုင်တော့။ တောင်ရှည်ကို ခါးတောင်းကျိုက်ပြီး၊

"အာ ဒါတော့ ဒီကောင်လွန်တာပေါ့"

"ဟုတ်တယ်ဟေ့၊ ဒီလောက်တုံးတဲ့ ကောင်ကို ချပစ်"

ဒီတစ်ခါ ဟိုနှစ်ယောက်ကပါ မြှောက်ပေး၏။ ထိုတော့မှ ပြုံးရွှင်က၊

"ဟာ ဒါ မင်းတို့ သင်ပေးတဲ့ အတိုင်းပဲလေကွာ၊ မင်းတို့ သင်ပေးတဲ့ အတိုင်း"

"သင်ပေးလည်း တုံးတဲ့ ကောင်မထားနဲ့ တော့၊ ဝိုင်းရိုက်ကြ"

"ချကွာ ချ"

ပြုံးရွှင်က ပတ်ပြေး၊ လူရွှင်တော်သုံးယောက်က လိုက်ရိုက်ရင်း ကန့်လန့်ကာကြီး ဖြည်းညှင်းစွာကျလာ၏။ ပရိတ်သတ်ကတော့ သူတို့ အသုံးတော်ခံသွားသမျှ ရယ်မောရင်း ပတ်တုတ်မရသေး။

*